

[Povlsen.]

og Frederiksberg, og derfor bør de ogsaa stilles lige med Hensyn til den Begunstigelse, der her er Tale om.

Jeg er bange for, at hvis man gennemførte Ordningen som af den højtærede Undervisningsminister foreslaaet, saaledes at Begunstigelsen kun kom til at gælde Børn fra københavnske Skoler og Børnehjem, saa vilde man ude i Provinsen, og ikke uden Ret, sige, at her saa man atter Københavneriet stikke Hovedet frem, og jeg vil derfor meget indtrængende henstille, at man søger at naa en Ordning, hvorefter Begunstigelsen udstrækkes til ogsaa at gælde Børn fra private Skoler og Børnehjem i Byer med over 10 000 Indbyggere.

Efter Ministeriets Cirkulære af 7. Juni 1934 gives der tillige Adgang for Foreninger, som sender Børn og unge Mennesker under 16 Aar ud i Sommerlejr, til at faa fri Rejse for de paagældende. Det er jo ganske i sin Orden, men her vil jeg ogsaa gerne henstille, at man tager Børnehjem og Opdragsanstalter med. Børnene derfra kan ogsaa have Brug for at rejse ud til en saadan Sommerlejr, og jeg synes, de bør være ligestillede med de Foreninger, der her er Tale om at begunstige. Foruden til egentlige Ferierejser gives der ogsaa ved den Bevilling, her er Tale om; Adgang for offentlige Skoler, Statsskoler og Kommuneskoler, baa- de i By og paa Land, til een Gang om Aaret at foretage en Frirejse med en af Skolens Klasser, en Frirejse, som maa vare indtil 10 Dage. Det er, synes jeg, en udmærket Bestemmelse.

En saadan Rejse kan have den allerstørste oplivende og belærende Betydning for de paagældende Børn. Disse Rejser gaar for en stor Dels Vedkommende her til København, og det er som Regel første Gang, de paagældende Børn gæster Hovedstaden. Vi, der ogsaa en Gang imellem ved Sommertid færdes i Rigsdagens Lokaler, møder tit Børn fra en Landsby- skole, maaske fra et eller andet Stedovre i Jylland, og har vi talt med nogle af disse Børn, saa har vi sikkert faaet det allerstærkeste Indtryk af, at disse Børn var ude for en Oplevelse, som var af den største Betydning for dem. Men her spørger jeg atter: Hvorfor maa private Skolers Børn ikke ogsaa komme i Betragtning her og Børn fra Børnehjem? De trænger lige saa fuldt til denne Oplivelse og Belæring. Derfor vil jeg meget ønske, at vi kan naa til at udvide Begunstigelsen til ogsaa at gælde Børn fra private Skoler og fra Børnehjem. Kun naar der er Tale om Endags-

udflugter, stilles alle Skolebørn her i Danmark fuldstændig ens, idet de har Ret til fri Befordring paa en saadan Udflugt, og det er den Ligelighed, der er gennemført paa dette ene Punkt, som vi ogsaa ønsker gennemført med Hensyn til de egentlige Ferierejser og Skolerejser, og jeg haaber, at det ved Forhandling med den højtærede Minister skal lykkes at naa dertil inden tredje Behandling.

Saa skal jeg endnu gøre nogle faa Bemærkninger om et Samraad, der har været afholdt med den højtærede Undervisningsminister. Det staar nævnt i Betænkningen Sp. 511, og det angaar Adgang for de stats- anerkendte private Gymnasiekursus til at faa afholdt mundtlig Eksamen paa Skolen, ligesom den skriftlige Eksamen allerede i en Aarrække har været afholdt der. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at dette Samraad skulde være kommet til at figurere her ved Finanslovens anden Behandling, for det samme Spørgsmaal blev nemlig ogsaa drøftet ved Tillægsbevillingslovens anden Behandling i forrige Samling, og den højtærede Undervisningsminister udtalte sig ved den Lejlighed saadan, at jeg maatte gaa ud fra, at denne Sag vilde faa en tilfredsstillende Løsning. Det har den imidlertid ikke faaet, og der er vist desværre Udsigt til, at den højtærede Undervisningsminister vil stille Forslag om en Løsning, som vil være ganske utilfredsstillende, og som jeg i hvert Fald vil modsætte mig af al Kraft.

Da jeg i forrige Samling omtalte Samraadet om denne Sag her i Salen, syntes jeg, at jeg bilagde mit Ønske om, at mundtlig Eksamen maatte blive afholdt ude paa de paagældende Kursus, med meget gode og stærke Grunde. Jeg skal ikke her gentage disse Grunde, men henviser den højtærede Undervisningsminister og ærede Medlemmer, som vil gøre sig bekendt med, hvad jeg sagde ved denne Lejlighed, til Folketings- tiden for 1933—34 Sp. 4893 ff. Den højtærede Minister modsagde ikke de af mig fremførte Grunde, men udtalte, at naar Ministeriet hidtil ikke havde kunnet gaa med til den ønskede Ordning, var det af økonomiske Grunde — principielle Indvendinger havde den højtærede Minister altsaa ikke. Og under Samraadet i Finansudvalget blev der forelagt en Skrivelse fra Undervisningsinspektøren, Dr. Højberg-Christensen, der i Virkeligheden heller ikke har principielle Indvendinger mod Forslaget, idet han siger, at der er meget berettiget i Kravet om, at mundtlig Eksamen skal holdes ude paa de paagældende Kursus. Jeg vil hævde, at Afholdelse af mundtlig Eksamen ude paa